INTERNATIONAL RAMGARHIA

Volume 1 Number 5

September/October 1993

Maharaja Jassa Singh Ramgarhia

(1723-1803)

Preparations for 2nd International Ramgarhia Convention at New Delhi-India

A Report on the 2nd visit of S Amarjeet Singh Bhamra by Ravinder Singh Sohil Ludhiana

A whirlwind tour of New Delhi, Chandigarh, Ludhiana, Phagwara and Jallandhar was covered in the recent visit of Sardar Amarjeet Singh Bhamra Convener of the 2nd International Ramgarhia Convention Steering Committee in October and November 1993. Amarjeet Singh met dozens of Ramgarhia dignitaries from dawn to dusk to generate awareness and commitment for the 2nd Ramgarhia Convention.

An exciting reflection of total support from every quarter was conveyed to S Amarjeet Singh Bhamra and he was generally observed as a keen listener to the problems and the future aspirations of the Ramgarhia community. His motivation and tactful diplomacy was an inspiration for us all and we valued the time Bhamraji spent with us. His motto "ask not what your Quam can do for you, but what you can do for your Quam" is a call for genuine commitment. Spearheading the creation of a team of dedicated contributors for the Indian Ramgarhia Convention is delicate and skillful task but flanked with his skillful diplomacy and a balanced vision is where his political manifestation is the greatest.

Ludhiana: A seminar organized by S Ravinder Singh Sohil on the 2nd International Ramgarhia Convention with leaders of the Ludhiana industry, commerce and arts.

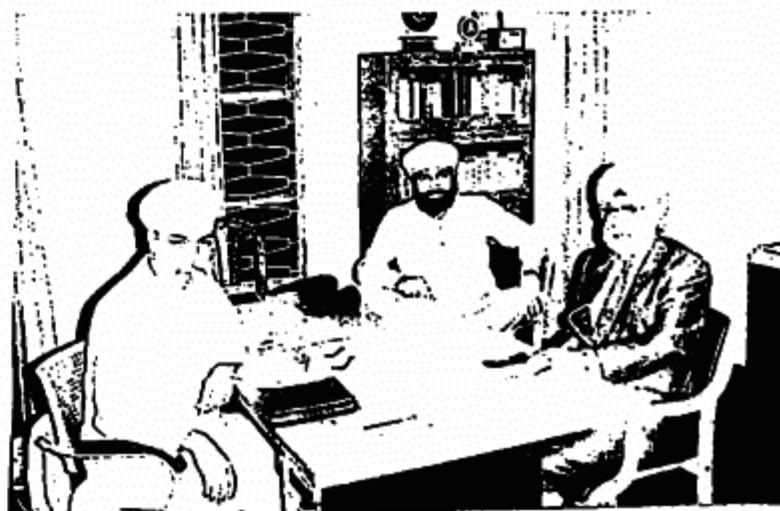
Ludhiana: S Ajit Singh Kular S Ravinder Singh Sohil Giani Bhagat Singh S Mohinder Singh Bhogal S Amarjeet Singh Bhamra Prof. Bansal and Mrs Anup Kaur Bansil

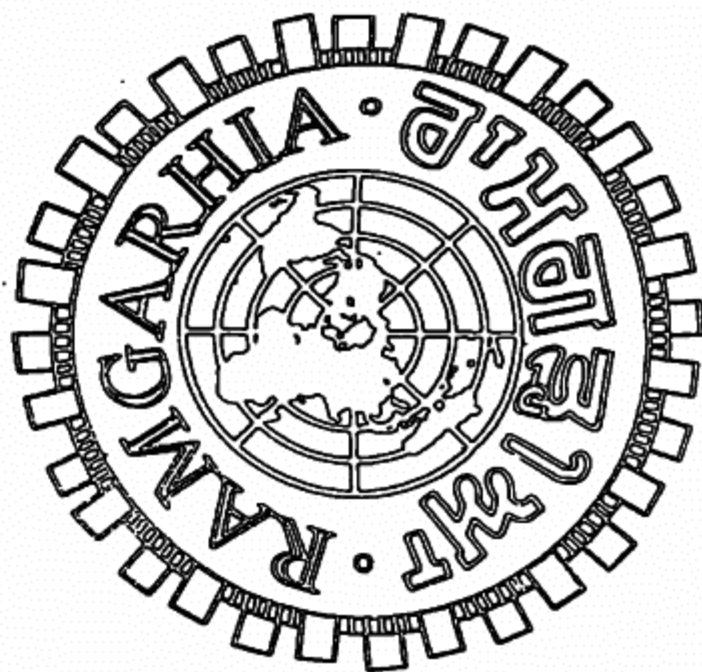
New Delhi: S Amarjeet Singh Bhamra with the Directors of the Ramgarhia Co-operative Bank Ltd.

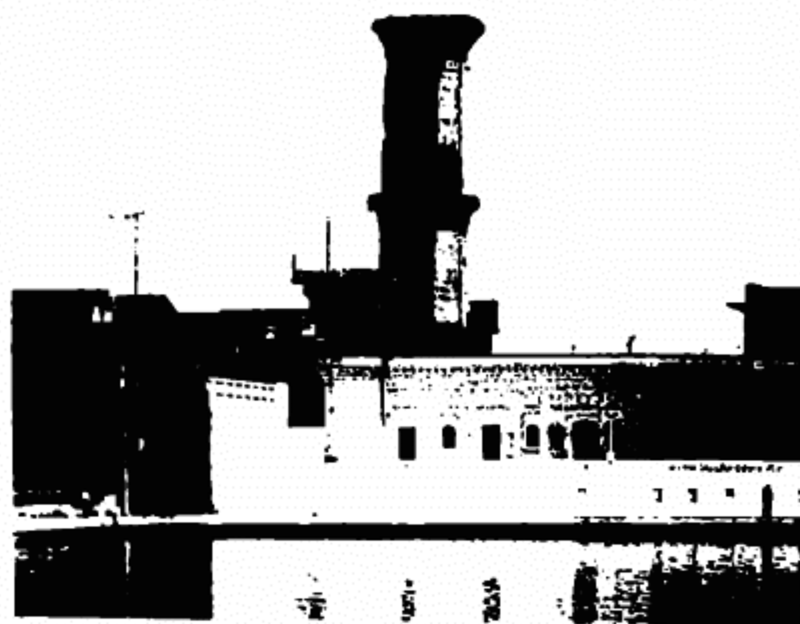

Jallandhar: S Gurdyal Singh Marwaha S Ravinder Singh Sohil S Karnail Singh Ghataura (Cheema) and S Amarjeet Singh Bhamra.

New Delhi: S Harvinder Singh Hanspal S Amarjeet-Singh Bhamra and S Kirpal Singh Sangatpuri.

Volume 1 Assu/Katak
Number 5 September/October 1993

International Ramgarhia News is published bi-monthly to provide a forum for the expression of views and news of interest to those seeking to improve and maintain trans-continental link within the wider Vishwkarma-Ramgarhia community.

Vishwkarma is a composite sanskrit word denoting VISHW (Universe) and KARMA (Dimensional Creator). Vishwkarma are professional class of Master Craftsmen/women or Technocrats. A Ramgarhia is a Sikh Vishwkarma. Both (Hindu and Sikh) belonging to the same ancestral stock and having their remote origin on the Indian sub-continent.

Published by Amarjeet Singh Bhamra Convenor
2nd Int'l Ramgarhia Convention Steering Committee
PO Box 1551 Windsor SL4 1TZ UK

Editorial

"So let it be said, so let it be written". A phrase often used by those who ruled centuries ago. Times have changed to one man one vote, a popular democratic system which now encompasses most of the world and even the former Soviet Union. Time brings change, so let us also change for the change. Surely time has come for the poll managers to count our votes for our contestants or those who genuinely have our aspirations at heart.

Early next year a positive new direction with policies of eminence will surge into a brand new chapter through the 2nd International Ramgarhia Convention in New Delhi. On my recent visit to India meeting leaders and the representatives of the Vishwkarma-Ramgarhia world, a new page in the development of secular Ramgarhiaism was turned. Under the auspices of the 2nd International Ramgarhia Convention Steering Committee, an efficient, tactful and committed team of broad Ramgarhias was established to help arrange and assist the forthcoming Ramgarhia Convention in India.

It is indeed our privilege and honor that both S Harvinder Singh Hanspal and S Kirpal Singh Sangatpuri have agreed to co-chair the team in India. A comprehensive list of the other officers will be announced in subsequent issues of the International Ramgarhia News and Indian press. This fifth edition carries the last session of the 1st day at the 1st International Ramgarhia Convention at England, which is dedicated to all pioneering and founders of the Ramgarhia-Vishwkarma societies all over the world.

Back to basis is not only what Premier John Major want for his party but what we as a community also need to question. Until we know our past, what can we possibly pass on to our own generations? Life for all of us is too much in the fast lane but in order for any of our dreams to become a reality, every Ramgarhia should make a commitment. A commitment with his destiny.

AMARJEET-SINGH BHAMRA Editor-in-Chief

ਮਹਰਗਾਂ ਸਿੰਘ ਰਿਹਲ
All India Ramgarhia Central Federation, Chandigarh

ਮੈਂ ਆਪ ਸਭ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀ ਲੜਕੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਰੋਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਦਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਮੌਕਾ ਕਰਮਾਂ, ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੈ ਰਾਮਗੜੀਆ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਵਲੋਂ ਸੈਕਟਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈ ਜਦ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਵਲੈਤ ਆਇਆ ਮੈਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ, ਬੜਾ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜ ਸ੍ਰਦਾਰ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਭਮਰਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਲੈ ਕੇ ਗਏ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਏ, ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਆਂ ਵੀ ਗਿਆ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਹਨ ਤੇ ਜਿਹੜਾ ਖਾਦਾ ਬਰਤਨ ਨਾਲ ਲਗਾ ਹੈ ਉਹ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਨੀ ਚੰਗੀ ਗਲ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ੧੦੦ ਰੁਪਏ ਕਿਲੋ ਕਣਕ ਹੋ ਜਾਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਲੰਗਰ ਲਗੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਜੂਠਾ ਛਡਣਗੇ ਤੇ ਚਾਹੇ ੧ ਰੁਪਏ ੧੦੦ ਕਿਲੋ ਕਣਕ ਵੀ ਹੋ ਜਾਏ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੂਰੀ ਪਏਗੀ। ਜੇ ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਗਲ ਤੇ ਅਮਲ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਨਹੀ ਬਣਦਾ। ਜਦ ਤਕ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਰਾਜਸੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਆਂਦੀ ਤੰਦ ਤਕ ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਨਹੀ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀ ਚਾਹੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਣਾ ਲੈਂ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਬਣਾ ਲੌ, ਕੁਛ ਬਣਾ ਲੋ, ਪੁਰਾਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜਕੇ ਦੇਖ ਲੋ। ੧੯੨੫ ਦੇ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾ ਇਕਠ ਹੋਇਆ ਡਾ. ਆਨੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪਰਧਾਨਗੀ ਹੇਠ, ਦੂਜੇ, ਤਿਜੇ, ਚੌਥੇ, ਪੰਜਵੇ, ਛੇਵੇ ਤੇ ਬਾਅਦ ੧੯੫੦ ਵਿਚ ਕਾਨਪੁਰੀ ਸ੍ਰਦਾਰ ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪਰਧਾਨ ਬਣੇ, ਫਿਰ ਚਮਕ ਸਾਹਿਬ, ਬਾਬਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਅਜਕਲ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੁਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਜ ਕਲ ਪਰਚਾ ਵੀ ਕਡ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਰਾਵੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚੜਦੀ ਕਲਾ ਦਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਗਿਆਨੀ ਜੈਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਣ ਵਾਲੇ ਉਹ ਹੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਨਾਲ ਅਸੀ ਇਸ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਹਾਂ।

S Sardul Singh Vilkhu
Bhai Lalo Foundation, New Delhi

ਬੜਾ ਸੁਭਾਗਾ ਦਿਨ ਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਾਮਗੜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਠੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅਵਸਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਦੇ ਮੋਢੀ, ਬਾਬਾ ਵਿਸ਼ਕਰਮਾ ਜੀ ਨੇ ਕੇਵਲ ਕਲਾ ਨੂੰ ਹੀ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਦਿਤਾ, ਉਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਮਹਾਨ ਕਰਮਯੋਗੀ ਵਾਂਗ ਸਮੁੱਚੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅਰਥ ਭਰਪੂਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਦਮ ਤੇ ਕਿਰਤ ਨੂੰ ਮਹਾਨਤਾ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਮੁਨੀਆਂ ਤੇ ਅਵਤਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨਾਂ ਤੋ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗਣੀ ਪਈ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਅੱਜ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਤਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦਾ ਹਰ ਖੇਤਰ, ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਰ, ਰਾਜੇ ਤੋ ਰੰਕ ਤੱਕ, ਏਥੋ ਤਕ ਕਿ ਹਰ ਅਮੀਰ ਗਰੀਬ ਦੀ ਰਸੋਈ ਤੇ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣ ਤੇ ਖਾਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਤ ਦੇ ਮੁਹਤਾਜ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਗੌਰਵਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝੋ।

ਜਦੋ ਧਰਮ ਪੰਖ ਲਾ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਤੋ ਉਡਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸਿਧੇ ਰਸਤੇ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭ ਤੋ ਵੱਧ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿਰਤੀ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਪਸੰਦ ਆਇਆ। ਉਸਦੀ ਜੀਵਲ ਜਾਚ, ਨਾਮ ਜਪਣਾ, ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ, ਵੰਡ ਛਕਣਾ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਰਚਾਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਤ੍ਰੈ ਪੱਖੀ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣਾਇਆ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ ਵਿਦਿਆ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਤੇ ਬੜਾ ਜੋਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਫੁਰਮਾਉਦੇ ਹਨ:

1st INTERNATIONAL RAMGARHIA CONVENTION

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵਿਚਾਰੈ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨ॥

ਇਕ ਹੋਰ ਜਗਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ:

ਵਿਦਿਆ ਵਿਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਵਿਦਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰੋ। ਮਾਪਿਆਂ ਅੰਦਰ ਪੜਾਈ-ਪੱਖੀ ਚੇਤਨਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਅਨਪੜ੍ਹ ਜਾਂ ਅਧਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਕੂਲੀ ਵਿਦਿਆ ਉਪ੍ਰੰਤ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀ ਹਰ ਕੰਮ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਰ ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਕਿਤੇ ਵਿਚ ਪੈਣ ਤੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਕਾਮਯਾਬੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਈ ਵਿਚ ਅਉਕੜਾਂ ਪੇਸ਼ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਧਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮਾਲੀ ਤੰਗੀ, ਠੀਕ ਸਲਾਹ ਦੀ ਘਾਟ ਆਦਿ ਜੋ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਲ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰੌੜ ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਵੀ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕਿ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿਚੋ ਵੀ ਅਨਪੜਤਾ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਉਚੇਰੀ ਵਿਦਿਆ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਉਨਾਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੇਸ ਤੋ ਦੂਜੇ ਦੇਸ ਜਾਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਲਾਇਕ ਬਚੇ ਇਸ ਸਹਾਇਤਾ ਖੁਣੋ ਉਪਰ ਨਹੀ ਉਠ ਸਕਦੇ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਾਜ ਤੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇੰਪਲਾਇਮੈਂਟ ਸੈੱਲ ਬਣਾਓ ਜੋ ਕੰਮ ਤੇ ਲੱਗਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਿਸਟਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ । ਬਿਰਾਦਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਕੌਮ ਤੇ ਲੱਗਣ ਮਗਰੋਂ ਨੌਜਵਾਨਾ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਯੋਗ ਸਾਥੀ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮੈਟ੍ਰੀਮੋਨੀਅਲ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਆਹੁਣ ਯੋਗ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਪਤੇ ਆਦਿ ਇਕੱਤਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਹਾਈ ਹੋ ਸਕੇ।

ਹਰ ਕੌਮ ਆਪਣੇ ਵੱਕਾਰ ਤੇ ਮਾਣ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਪੱਧਰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਦੀ ਵੀ ਇਹੋ ਲਾਲਸਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਦਸੇ ਆਚਰਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਉੱਚਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਬੜਾ ਕਠਨ ਕੰਮ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗੁਰਮਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤੇ ਉਸ ਉਤੇ ਚੱਲਣ ਨਾਲ ਇਖ਼ਲਾਕ ਬਣੇਗਾ ਇਸ ਪਾਸੇ ਵਲ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮਾਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮੁੱਚੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਉਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਸਹਿਕਾਰਤਾ ਤੇ ਸਾਂਝੀਵਾਲਤਾ ਦੇ ਅਸੂਲ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਜੈਨੀਆਂ ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਾਂਗ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮਾਰਕਿਟ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਮੁੱਲ ਪੁਵਾਉਣ ਲਈ ਕੰਮ ਦੀ ਕੁਆਲਿਟੀ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪੱਧਰ ਉਚਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਜਾਪਾਨ, ਜਰਮਨੀ ਤੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਤੋ ਸਿੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਵਸਤਾ ਦਾ ਮੁਲ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਸਕੇ।

ਐਸੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ "ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਫ਼ਾਊਂਡੇਸ਼ਨ" ਦੀ ਜੋ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਭਾਰਤ ਤੋ ਬਾਹਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੇਕ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਵੇ ਤੇ ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਾਧਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕੌਮ ਦਰਦੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਨਾਲ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ।

ਇਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤੁਸੀਂ ਊਣੇ ਹੀ ਰਹੋਗੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਵਿਚ ਸਥਾਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਜਸੀ ਸੱਤਾ ਬਿਨਾ ਤੁਹਾਡਾ ਗਿਆਨ, ਕਾਰੀਗਰੀ, ਇਖ਼ਲਾਕ ਨਿਤਾਣੇ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। ਇਨਾਂ ਦੀ ਪੁੱਛ ਪਰਤੀਤ ਤੇ ਰਾਖੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਸੀ ਸੱਤਾ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਬੜੀ ਜਰੂਰੀ ਚੀਜ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐ ਮੇਰੇ ਵੀਰੋ! ਰਾਜਸੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਆਓ, ਆਪਣੀਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਥਾਂ ਬਣਾਓ। ਜੇ ਆਪ ਇਸ ਪਾਸੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਿਰਾਦਰੀ ਦਾ ਜੋ ਵੀ ਸੱਜਣ, ਇਸ ਪਾਸੇ ਕਦਮ ਰਖਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੋ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਕਤ ਵਧੇਗੀ, ਤਾਣ ਮਾਣ ਬਣੇਗਾ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੁੱਛ ਪਰਤੀਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਸੁਝਾਓ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ। ਆਓ! ਪ੍ਰਤੱਗਿਆ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅੱਜ ਜਦੋਂ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਤੋਂ ਉਠ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਨਵਾਂ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਸਬਕ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹਕੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ ਉਦਮ, ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਪੈਸਾ ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾ ਜੋ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਤੇ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਸਫਲ ਤੇ ਸਕਾਰਥ ਹੋ ਸਕੇ।

ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਮੇਰੀਆਂ ਸ਼ੁਭ ਇਛਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉੱਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਕਲਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖੇ ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਦਮ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਖਸ਼ੇ ਤੇ ਉਹ ਸਦਾ ਕੌਮ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ।

S. Satwant Singh Sagoo, ***Treasurer***
East African Ramgarhia Board, Kenya

I on behalf of the Chairman MrTarlock Singh Nandra and management committee of East African Ramgarhia Board bring greetings to you all on this gathering of Ramgarhias from all over the world, on this great occassion of the first ever International Ramgarhia Convention. This reminds me of a conference, which we had at Eldorat, kenya in the mid 50's where a number of resolutions were passed for the poor and the elderly.

After that another Ramgarhia elders conference was held about ten years ago agian at Eldorat. The aim was for elders of the community to sort out the social and cultural weaknesses and cut down on dowery customs and expenses.

Let me brief you on Ramgarhias in Kenya. total Sikh population now stands at 3,500 families out of which 90% are Ramgarhias. It all started with Kenya Uganda Railways. Today we see the results of the contributions made by our community where glorious standards, achievements and prosperity has established.

In 1928, some 3,500 shillings had been raised and later the Boad bought a piece of land on Ramgarhia Road where today a temple, community hall, dispensary, and school stand. Later still six acres of land was purchased on the corner of Moranga Road, where a temple and 40 bedroom Guru Nanak Sikh Hospital can be found. We are not making a lot of profit but some 100 people are employed, which is a great achievement.

I would like to say that the Ramgarhias hold top posts in the police, judiciary, railways, and Kenya Government. I would like to announce that the present Board chairman Mr Tarlock Singh Nandra has been appointed to represent United Nations in Ethiopia in the year 1993. Another great achievement. He has also been appointed President of World Conference Religion and Peace.

Today we can say 50% are upper class and 20% elite class, 50% of Ramgarhias are Kenyan and the rest British citizen. Let me in the end thank the Convention Committee for organizing such a historic event.

S Gurmit Singh Birdee
Chicago United States of America

First of all I would like to thank everybody for inviting my wife and myself to represent the United States of America. Most people live quite distance away in America and only a few live close by so getting together is a problem. There are few Gurdwaras and not many people attend them.

This Ramgarhia Convention has been an asset and understanding how hopefully we can overcome some of the problems. Assembled as we are from all parts of the world, gathered here to form, create solid directives and attainable targets and solid unity for the future growth of Ramgarhias.

Although Ramgarhias all over the United States are well established but we have no focal point of community gathering on an international basis. Let me be the first to congratulate this organization for the Convention package well put together. In conclusion, I hope we can continue to enhance the growth with such annual gatherings all around the globe.

ਰੀਵੀਓ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰਾਮਗੜੀਆ

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰਾਮਗੜੀਆ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਲੰਡਨ (ਯੂ.ਕੇ.) ਨੇ ਰਾਮਗੜੀਆ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿਚ ਦੋ ਪੱਤਰਾਂ 'ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰਾਮਗੜੀਆ ਲੰਡਨ' ਤੇ 'ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਰਾਮਗੜੀਆ ਸੇਵਕ ਜਲੰਧਰ' ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਵਿਚ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੰਜੀਦਗੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਇਸ ਲੋੜ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ, ਕਿ ਕੌਮ ਦਾ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਦਿਖ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਨਾ ਸਹੀ ਪਰ ਉਨਾਂ ਤੋਂ ਘਟ ਵੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵਧ ਵਧੀਆ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੌਮ ਪਾਸ ਸਾਧਣ ਘਟ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤਜਰਬੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਲੋੜ ਤੇ ਘਾਟ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਵਧੂ ਨੌਜਵਾਨ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਮਰਾ ਯੂ.ਕੇ. ਨੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰ. ਭਮਰਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ 'ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰਾਮਗੜੀਆ' ਪਹਿਲਾ ਪਰਚਾ ਜਨਵਰੀ-ਫਰਵਰੀ ੧੯੯੩ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸੰਤ ਸਵਰਨ ਸਿੰਘ ਸਿਆਨ ਯੂ.ਕੇ. ਮੇਡਨਹੈਡ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇ ਅਪਣੀ ਪੰਜਾਬ ਫੇਰੀ ਸਮੇਂ ਦਾਸ ਦੇ ਗਰਿਹ ਪੁਜ ਕੇ ਦਿਤਾ। ਪਰਚੇ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ, ਛਪਾਈ, ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਸੈਟਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇਖਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਹੋਈ ਕਿ ਰਾਮਗੜੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਚੰਗੇ ਦਿਖ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਛਪਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰ. ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਭਮਰਾ ਇਕ ਪੜਿਆ ਲਿਖਿਆ ਡਿਗਰੀ ਯਾਫਤਾ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੌਮੀ ਲਗਨ, ਨਾਮਧਾਰੀ ਪੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨ ਸੇਵਾ ਆਪਣੇ ਪੂਜਿਯ ਪਿਤਾ ਸੰਤ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਭਮਰਾ ਤੋਂ ਵਿਰਸੇ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਅੰਗਰੇਜੀ ਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦਾ ਸੁਚੱਜਾ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ, ਕਈ ਸਾਲ ਤੋਂ ਇੰਡੀਅਨ ਓਵਰਸੀਜ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚਲਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰਾਮਗੜੀਆ ਸਭਾ ਸਲੋਹ (ਯੂ.ਕੇ.) ਨੇ ਜਦ ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਮਨਾਉਨ ਲਈ ਸਵਾਗਤੀ ਕਮੇਟੀ ਸ੍ਰ: ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੱਬਲ ਦੀ ਚੇਅਰਮੈਨਸ਼ਿਪ 'ਚ ਬਨਾਈ, ਤਾਂ ਭਮਰਾ ਜੀ ਨੂੰ ਕਨਵੀਨਰ-ਕਮ-ਸੈਕਟਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਸਮਾਗਮ ਸਮੇਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੀ ਰਾਮਗੜੀਆ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਿਲਵਰ ਜੁਬਲੀ ਰੀਸੈਪਸ਼ਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਹੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰਾਮਗੜੀਆ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿਤਾ ਗਿਆ।

ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੀ ਰਾਮਗੜੀਆ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ੨-੩ ਜਨਵਰੀ ੯੩ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਸਫਲਤਾ ਪੂਰਵਕ ਹੋਈ। ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਜਬਲ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ, ਉਥੇ ਨੌਜਵਾਨ ਭਮਰਾ ਨੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਮੇਹਨਤ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਖੋ ਵਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੇ ਉਘੀਆਂ ਕੌਮੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਕੇ ਪੂਰਾ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜੇ ਏਹ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਭਮਰਾ ਜੀ ਦੀ ਹੀ ਦੇਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਤਿ ਕਥਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਭਮਰਾ ਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰਾਮਗੜੀਆ ਪੱਤਰ ਕੌਮ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਦਸਤਕਾਰ ਭਮਰਾ ਜੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲੀ ਵਧਾਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਸਤਕਾਰ ਵਲੋਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਦਾ ਹੈ।

-ਪ੍ਰਾਸਰ

GREEN GROW THE FUNDS

by DAVID FLEMING

Fund managers have the financial muscle to influence company policy towards improved environmental performance. So is it enough to avoid investing in companies involved in inherently dirty industries?

THE picture of the naked child, running away in terror and pain from an American napalm raid in Vietnam, had profound consequences. That picture prompted a group of American Methodist ministers to form Pax, a mutual fund, dedicated to the principle that "success in the market-place can be obtained without investing in weapons of destruction". The American public, having finally lost the will to continue the war in Vietnam, discovered that its massive shareholdings gave it the power to influence policy. Since then, the total value of investments over which United States shareholders maintain some form of ethical control or veto is estimated to have grown to a breathtaking $650 billion, or about $2,500 per head of US population.

That figure represents the ways investors can influence how their money is used. These include not only mutual funds, but the much larger "shareholder action"—shareholders join forces to bring direct pressure to bear on companies on a range of issues—avoiding investment in armaments and in South Africa have been by far the most important. The might of shareholder power in the US makes the UK's ethical fund sector, worth about £600 million, or less than 0.1% of the total value invested in equities on the London Stock Exchange, look insignificant.

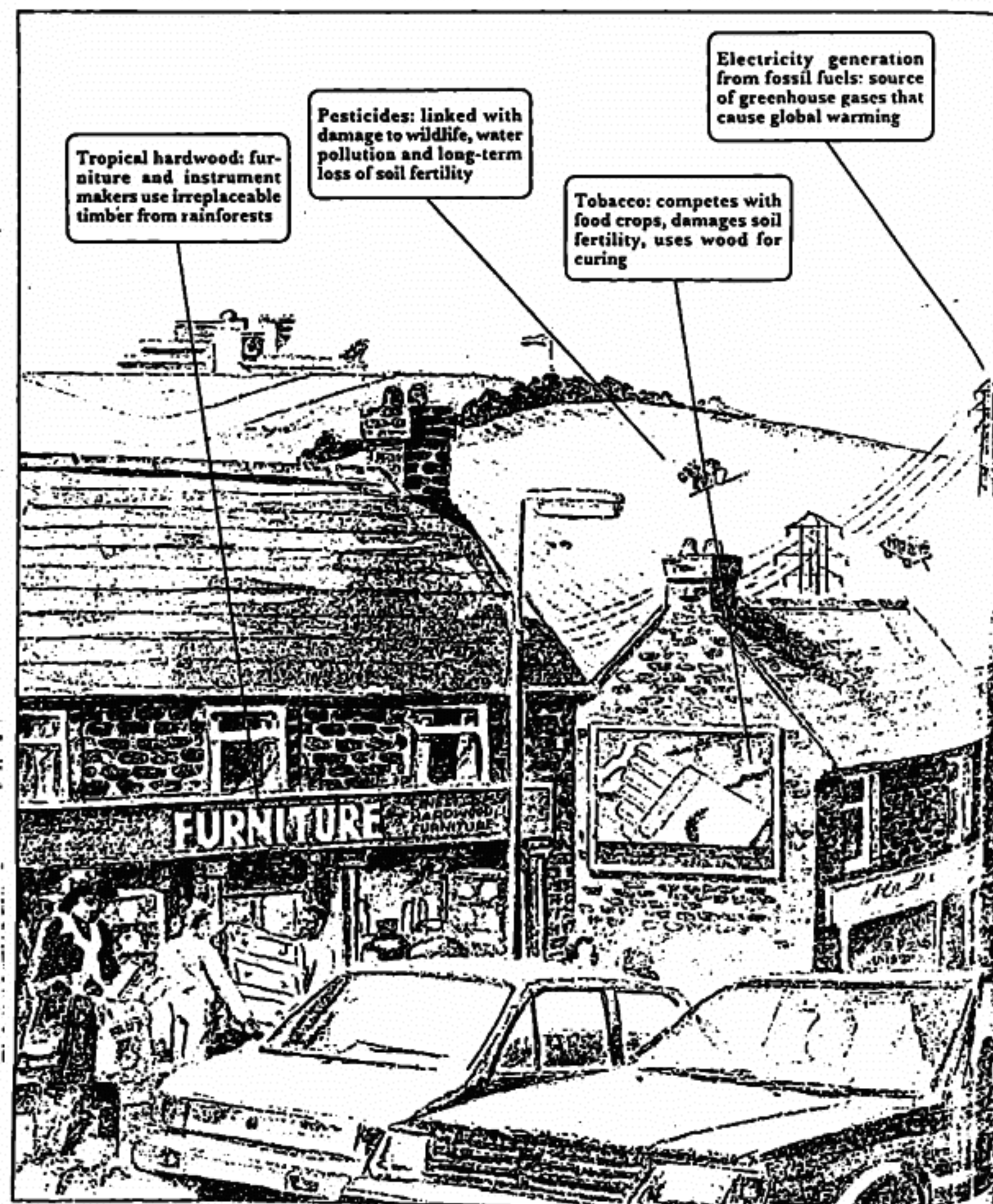
The ethical investment movement in the UK was started by Friends Provident, a fund-management company with a strong Quaker tradition, which still dominates the market with a 50% share. The ethical sector has served its investors quite well. An investment of £1,000 made three and five years ago (respectively, income reinvested) is now worth £1,800 and £1,900, bearing comparison with a benchmark investment in the FT-All Share Index, which would now be worth £1,600 and £2,200, calculated in the same way. (Figures from Micropal.)

Within that average, some individual funds have performed outstandingly, such as the Framlington Health Fund (£2,500 and £3,500), and the Friends Provident North American Stewardship Trust (£1,940 and £2,000). In the worst-performing funds, £1,000 invested three and five years ago would now be worth about £1,500 in either case. The Quakers have a reputation for combining "profit with principle", a phrase which has become a slogan for the ethical-fund movement. Based on results so far, the promise appears to have been borne out.

However, since the ethical fund was invented in the US in the 1970s and brought to the UK in the early 1980s, our principles have moved on a bit. South Africa and armaments are not quite the front-line issues they were. Instead, the issue to be faced is the environment. Starting with the Jupiter Merlin Ecology Fund in 1988, some nine funds have been formed which aim to bring investment to bear in the interests of environmental protection. Their performance is grouped with the ethical funds, but their aims are different. But does the simple and effective "avoidance strategy" of the ethical funds translate into dealing adequately with the fiendishly complex issues of global warming, ozone chemistry, sustainable development and eco-efficiency?

A first trawl through the green funds suggests that the translation from ethical to green is quite faithful. There are some seven areas of investment which, with almost perfect consensus, all the green funds avoid. At the top of this avoidance list is the emission of greenhouse gases—green funds will usually forgo investment in the automobile industry, road construction, car hire, the manufacture or operation of aircraft, the management of airports, the supply or distribution of fossil fuels or their use in electricity generation. Green funds also avoid investment in industries involved in nuclear power, with its inherent risk and waste-disposal problems, or in the supply or large-scale use of chemicals implicated in destruction of the ozone layer, or in the manufacture and marketing of pesticides.

Investment in the tobacco industry is

On the blacklist: all the industries shown opposite harm the environment—no-go zones for managers of green funds

Acknowledgment: Country Life

ruled out on environmental as well as health grounds. Tobacco, a Third-World product, is grown in competition with food crops in soil from which it absorbs 10 times more nitrogen and nearly 40 times more phosphorus than the cassava (a starchy root crop) which it normally displaces. Tobacco-curing also has a massive environmental impact, burning some 50 cubic metres of cut wood for every tonne of cured tobacco.

Companies involved in the extraction or import of tropical hardwoods, or the manufacture or retailing of furniture made from them, are also avoided by green funds, as are companies that have seriously exceeded discharge consents for water pollution.

Then the problems start. The first problem is the lack of agreement on the borderline between the environment and other issues whose relevance to it is disputed. These include animal testing, the fur trade (the collapse of which has left the way open for destruction of habitats by forestry and hydroelectric projects in Canada), and intensive farming (where objections spill over into the extremist view that environmental policy requires the total avoidance of meat).

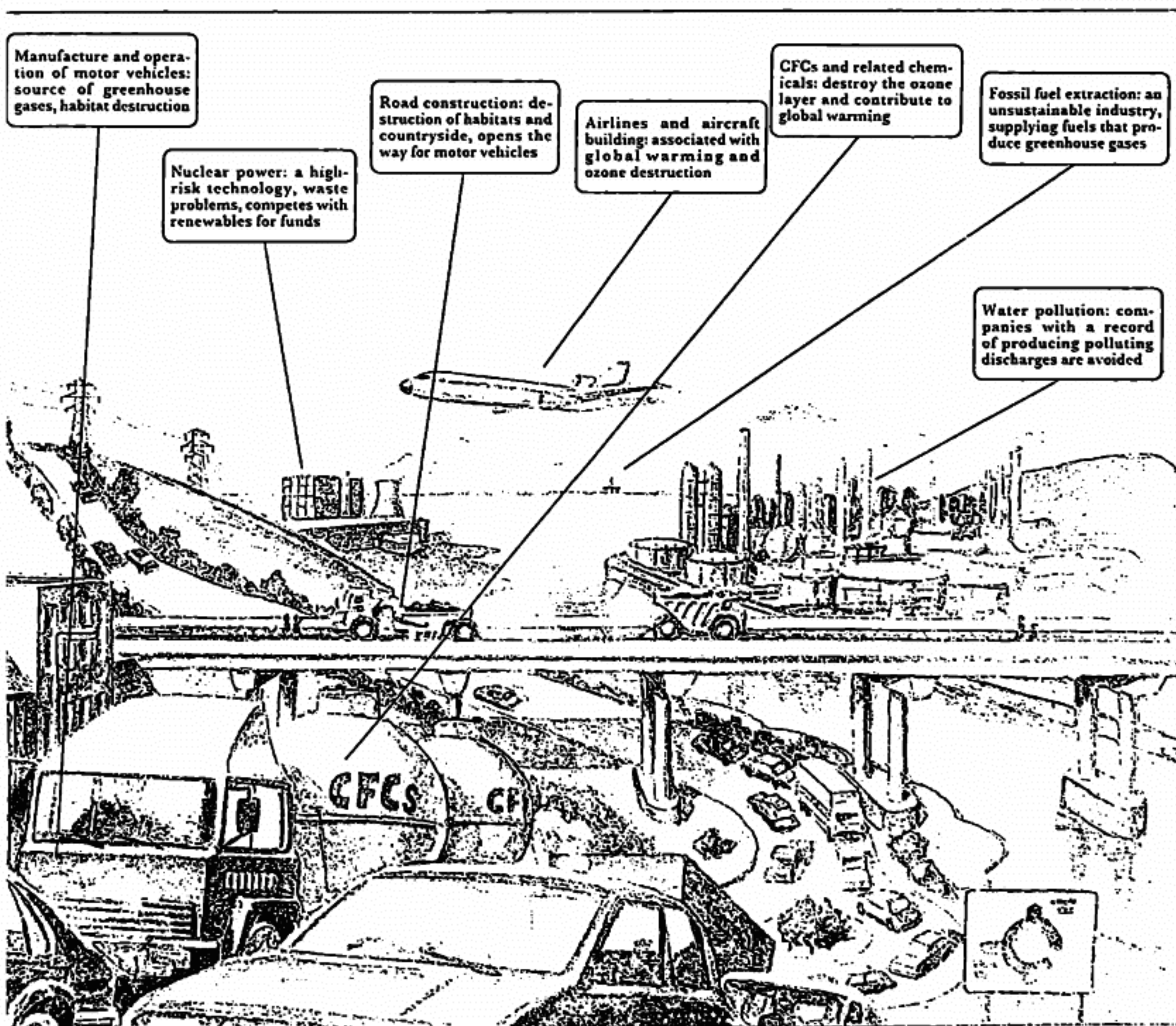
Further removed from the environment, but still on the avoidance list of many green funds, are companies involved in the manufacture and sale of alcohol, gambling (in practice, horseracing), and pornography (defined by the Ethical Investment Research Service to include a page 3 photograph of a topless woman). Those who want to invest in environmental protection, but who believe that the thrust of environmental protection is blunted if it has to take on issues of this kind, may have a hard time finding a green fund which meets their needs.

Secondly, there is the fundamental problem of what green funds are really there to do. Is their purpose purely to enable people to invest with a clear conscience, avoiding involvement in companies operating in dirty industries? Or should they have a more positive function: to influence company policy, to help companies invest towards better environmental performance, and to develop constructive dialogue between companies, investors and an increasingly well-informed environment movement?

This objective seems wholly worthwhile, and some green-fund managers—Jupiter Merlin Unit Trust Managers and CIS Unit Managers (also good performers in investment terms)—lay strong emphasis on it, but others still tend to indulge in environmental cherry-picking and invest in industries in which environmental policy is ripe and accessible, while walking away from situations in which support in tackling the problem is really needed.

Evolution to a more positive role, working with companies, even leaning on them to pursue consistent, serious environmental policy, is essential for the green-investment movement. What is more, it could spread. The Cadbury Committee recommended in 1992 that the investment institutions should make positive use of their voting rights—in the interests of their beneficiaries. Environmental protection is clearly in the interest of people investing for their old age; if the pension funds used their power to press the environmental case, that would place £350 billion—one-third of the equity on the London Stock Exchange—behind environmental reform. The effect could be even more dramatic and significant for the future than the US's retreat from Vietnam.

Illustration: Mel Wright.

ਆਪਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਟਰਸਟ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਕੇ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਕੇ . ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ ਅਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟਾਈਮ ਵਿਚ ਚਮਕੇ। ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਟਾਈਮ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਮਨ ਆਨੰਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਥੇ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਮੰਦਰ ਹੈ ਮਿਲਰ ਗੰਜ ਵਿਚ, ਉਸਦਾ ,ਗਕਦਖ ਝਜਤੀਮਾਗਠ ਚੌਂਕ ਨਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰ ਬੌਡੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗੌਰਮੇਂਟ ਕੋਲੋ ਇਜਾਜਤ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਜੀ ਦਾ ਬੁਤ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪਰਮਿਸ਼ਨ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਤੈਯਾਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਨੇ।

S Kirpal Singh Ubhi
Ramgarhia-Vishwkarma Welfare Council, Ludhiana

ਰਾਮਗੜੀਆ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਵੈਲਫੇਅਰ ਕਾਊਂਸਿਲ ਦੇ ਤਿਨ Organisers ਵਿਚੋ ਇਕ ਮੈ ਹਾਂ ਰਾਮਗੜੀਆ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਵੈਲਫੇਅਰ ਕਾਊਂਸਿਲ ਦੀ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ History ਹੈ। ਜਦੋ ਮੈ ਜਮਸ਼ੇਦਪੁਰ ਤੋ ਆਇਆ ਉਸ ਤੋ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਸੀ। ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨ ਤੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਵਿਚ , ਨ ਅਕਾਲੀ ਦਲ ਦੇ ਵਿਚ, ਤੇ ਨ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਾਰਟੀ ਵਿਚ ਰਾਮਗੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਕੋਈ ਟਿਕਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿਤੇ ਗਏ। ਕੈਬਨਿਟ ਬਣ ਗਈ ਰਾਮਗੜੀਆ ਮੰਚ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਇੰਟਰਵੀਊ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ,ਰਤਜਵਜਰਅ ਕਿਉ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਰਾਮਗੜੀਆਂ ਵਲੋ ਕੋਈ representation ਹੀ ਨਹੀ ਆਈ। ਫਿਰ ਜਿਹੜੇ ਰਾਮਗੜੀਆ ਫੇਡਰੇਸ਼ਨ ਹਨ, All India Central Federation ਹਨ, ਕੇਂਦਰੀਯ ਰਾਮਗੜੀਆ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਹਨ। ਮੈ ਸਭ ਨਾਲ ਗਲ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਛਵਗਰਅਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀ ਸਭ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਜਿਹੜੀ ਸਾਨੂੰ ,ਰ,ਜਵਜਫ,,ਖ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਗੇ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ। ਅਸੀ ਰਾਮਗੜੀਆ ਮੰਚ ਵਿਚ ਆਰਟੀਕਲ ਦੇਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤੇ। ਲਗਭਗ ੮ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਿੰਡਾ ਨਾਲ ਅਸੀ ਜੁੜ ਨਹੀ ਸਕੇ। ਸਾਨੂੰ ਪਿੰਡਾਂ ਵਲ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਿੰਡਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਚਲੀਏ ਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਅਸੀ .ਵਠਪਰੀਜ ਬਦਚਫਵਜਰਅ ਡਰਚਅਫਜ, ਬਣਾਈ ਗਈ। ਤਿਨ ਸਾਲ ਤੋ ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਰਾਪਤੀ ਤੇ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਮਗੜੀਆ ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕਿਲਾ ਜੋ ਕਿ ਸਿੰਘ ਪੁਰਾ ਬਰਨਾਲਾ ਜਿਲਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਚ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਉਥੇ ਹੋਰ ਜਗਾ ਖਰੀਦ ਕੇ ੨੫ ਲਖ ਦਾ ਪਰੋਜੈਕਟ ਸੀ। ਜਿਥੇ ੮.੧੦ ਲਖ ਖਰਚ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜਾ ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੈਮੋਰੀਅਲ ੮੦% ਦੇ ਕਰੀਬ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਾਨਸਟੀਚਿਊਸ਼ਨ ਬਣੀ ਸੀ ਕੁਝ ਚੇਂਜ਼ ਆਈਆਂ। ਨਾ ਤੇ ਜੋ ਉਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਅਜ ਜਿਹੜੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਇਥੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਇੰਡੀਆ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਂਟਰਲ ਗਵਰਨਮੇਂਟ ਹੈ। ਉਸ ਤਰਾਂ ਸਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਨੀ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਮਰਗ,ਦ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਵੀ ਇਕ ਛਵਗਰਅਪ ਸੰਸਥਾ ਹੁੰਦੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਲੀ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵੀ ਇਕ ਬੰਦਾ ਬੈਠ ਸਾਰੇ ਰਾਮਗੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਵਡੀ ਗਲ ਨਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਵਿਧਾਨ ਅਸੀ ਪਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਅਗਲੀ ਕਨਵੈਨਸ਼ਨ ਭਾਵੇ ਇਥੇ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇ ਉਥੇ ਹੋਵੇ ਅਸੀ ਇਸਦਾ ਨਵਾਂ ਰੂਪ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ।

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪਾਲਰੇ
Dar-es-salaam, Tanzania

"ਬਾਬਾਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨ" ਅਜ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਇਥੇ ਅਜ ਸਿੱਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਸਾਡਾ ਮਹੌਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵਿਚ ਅਸੀ ਜਰੂਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ ਬਣਾਏ। ਕਈ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਪਰ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕਠ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੁਝ ਬਾਬਾ ਮੁਨਸ਼ਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੋਰੀ ਕੋਮਾ ਗਾਟਾ ਮਾਰੂ ਜਹਾਜ ਵਿਚ ਗਏ ਨੇ ਉਦੋ ਕਿਉ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਇਆ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਜੇ ਅਸੀ ਵਿਯੋਪਾਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਮਾਇਆ ਆਵੇਗੀ, ਸਾਡੇ ਬਚੇ ਅਛਾ ਪੜ ਲਿਖ ਸਕਣਗੇ, ਉਹ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਣਗੇ, ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕਰਣਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਜਦੋ ਆਪ ਤਗੜੇ ਹੋ ਤੇ ਦੂਜੇ ਵੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਭਰਾ ਨੇ। ਜਦੋ ਅਸੀ ਯੂਨਿਟੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਦੂਸਰੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਖੇਰੰ ਖੇਰੂੰ ਜਿਹੜੀ ਅਜ ਤਕ ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ. ਅਜ ਤਕ ਸਾਡੀ ਯੂਨਿਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਜਿਹੜੀ ਕਮਜੋਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਸਾਹਿਬ ਯਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਹੈ ਅਸੀ ਰੀਤ ਨਾਲ ਕੰਮ ਜਿਆਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਨ ਕਿ ਪਰੀਤ ਨਾਲ। ਅਜ ਦਾ ਭਾਗਾਂ ਭਰਿਆ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਜੀਵਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਆਗਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜੈਨਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਗਾਣ ਵਾਸਤੇ ਹਕ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਣ ਹੌਲੈਂਡ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਹੈ ਇਕ ਭਜ,ਦਕਗ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀ ਵੀ ਇਹ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਲਈਏ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਹਿਸੇ ਪਾਈਏ। ਆਓ ਭਰਾਵੋ, ਰਲਕੇ ਬੈਠੋ ਹਿਸਾ ਪਾਓ, ਆ ਰਹੀ Generation ਨੂੰ ਚੜਦੀਆਂ ਕਲਾ ਵਿਚ ਦੇਖੋ।

S Jaswinder Singh Bhamra
Namdhari Sangat, Germany

First and foremost, I would like to thank the Convention Committee for the invitation and giving me the opportunity to seek your audiance.

Amongst us here today is a galaxy of predominant Ramgarhias from all over the world, therefore it leaves me very little to say but a lot to learn from them during the course of this Convention.

However, a thought, we are passing through a very untranqual period both politically and economically, how nice it would be if we could all demonstrate the co-exhistance and tolerance to our neighbours and practice the fundamental teachings of Sri Satguru Ram Singhji Maharaj 'love your neighbour as yourself'. I am sure by doing this we are achieving the aims and objectives of this Convention. This Ist International Ramgarhia Convention is a mile-stone for further inspirations.

ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਭਮਰਾ

Ramgarhia Council UK, Southall

ਅਜ ਦਾ ਇਹ ਦਿਨ ਦਿਹਾੜਾ ਇਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਿਧ ਹੋਏਗਾ। ੧੯੬੦-੧੯੬੮ ਇਸ ਮੁਲਕ ਦੇ ਵਿਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੋਂ, ਅਫਰੀਕਾ ਤੋਂ, ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਅਬਾਦੀ ਵਧਦੀ ਗਈ ਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ੁਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿਚ ਰੁਜ ਗਏ। ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਸੋਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਸੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਭਕਅਕਗਵਜਰਅ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਵੇ ਆਪਣੀ ਜਦਕਅਵਜਵਖ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰਖਣਾ, ਕਿਵੇ ਹਕਾ ਲਈ ਲੜਨਾ, ਇਸ ਪਰੋਗਰਾਮ ਨੂੰ ਅਰੰਭ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਦਾਰ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਕਲਸੀ ਜਿਨਾ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚ ਸੋਚੀ ਸੀ। ਉਹ ਅਜ :ਕਕਦਤ ਓਅਜੜਕਗਤਜਵਖ ਦਕਬਗਵਠਕਅਵ ਦੇ ਿਕਦ ਹਨ। ਉਸੇ ਸੋਚ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਗਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਿਸਤਰੀ ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਉਸ ਸੋਚ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਸੋਚ ਨੂੰ ਲੰਬਾ ਕਰਣ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈ ਗਈ। ੧੯੭੫ ਵਿਚ ਰਾਮਗੜੀਆ ਸਭਾ ਸਾਓਥਾਲ ਵਿਖੇ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਾਮਗੜੀਆ ਕਾਊਂਸਿਲ ਯੂ. ਕੇ. ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਰਾਮਗੜੀਆ ਕਾਊਂਸਿਲ ਯੂ. ਕੇ. ਸਾਰੇ ਯੂ. ਕੇ. ਰਾਮਗੜੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਿਸਿਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ, ਨੌਰਥ, ਸਾਊਥ ਤੇ ਮਿਡਲੈਂਡ। ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਹਰ ਸਾਲ ਇਲੈਕਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਕਰਨਗੇ। ਯੂ. ਕੇ. ਵਿਚ ਵਸਦੇ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਰਾਮਗੜੀਆ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਅਖਬਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀ ਜਿਸ ਅਖਬਾਰ ਦੀ :ਅਪਚਪਕ ਏਨੀ ਘਟੀਆ ਹੋਵੇ, ਜਿਥੇ ਏਨੀ ਘਟੀਆ ਲੈਂਗੁਏਜ ਹੋਵੇ ਉਹੋ ਜਹੀ ਅਖਬਾਰ ਭਾਵੇ ਇੰਡੀਆ ਤੋ ਛਪਦੀ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇ ਕਿਤੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੋਗਲ

Vishwkarma Foundation International, Ludhiana

ਮੈਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਿਚ ਇਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਤੁਸੀ ਸਾਰੇ ਏਡੀ Advance Country ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਚ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਹੀ ਸੰਸਥਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਣ ਵਿਚ ਮਨ ਦੀ ਤਰੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਨ ਕੋਈ .ਨਫਾਪਗਰਚਅਦ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋ ਕੋਈ ਠੋਕਰ ਪਵੇ ਉਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ ਬਣਨ ਨਹੀ ਆ ਸਕਦੀ। ਉਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਬਣਾਣ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰਸਟ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਅਸੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਸਬੰਧ ਮੇਰੇ ਬਚਪਨ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮੋਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਡੀ ਬਰਾਦਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਨੀਵਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੇਤੀ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਣਾ ਤੇ ਔਖੇ ਕਰਕੇ ਦੀਸ਼ਾ ਦੇਣੀਆਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਟ ਲਗਦੀ ਸੀ। ਮੈ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਚੀਜ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਨਹੀ ਹੋਣ ਦੇਣੀ, ਪੜਾਈ ਫੇਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਕੋਈ ਕਾਰੋਬਾਰ ਏਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਕਿ ਆਪ ਵੀ ਅਗੇ ਜਾਈਏ ਤੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਵੀ ਅਗੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾਈਏ। ਛਫੀਕਠਕ ਇਹ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿ ਕੋਈ ਚੀਜ ਏਹੋ ਜਿਹੀ ਬਣਾਈ ਜਾਏ ਕਿ Import ਹੋਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਏ। ਤਾ ਕਿ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀਅਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਡੇ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਸਟ ਮਾਰੀ ਜਾਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਾਈਕਲ ਪਾਰਟਸ ਬਣਾਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਸਾਡੇ ਲਾਗੇ ਲੁਧਿਆਣੇ ਭਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਥੇ ਜਿਹੜੇ ਮੁੰਡੇ ਭਰਤੀ ਵਿਚ ਆਣੇ ਝਟ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਣਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁੰਡਾ ਰਾਮਗੜੀਆ ਹੈ ਯਾ Non Ramgarhia ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਮੁੰਡੇ ਲੁਹਾਰ ਤਰਖਾਣ ਹੋਣੇ ਆਖਣਾ ਕਿ ਸਾਡੀ ਫੈਕਟਰੀ ਚਲ ਇਹਦਾਂ ਦਾ ਪੁਰਜਾ ਬਣਾ ਤੇ ਭਰਤੀ ਨਹੀ ਹੋਣਾ, ਇਕ ਕੰਮ ਇਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ। ਛਖਤਵਕਠ ਐਸਾ ਬਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਦੋ ਕੋਈ ਕੰਮ ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏ, ਕਾਊਂਸਿਲ ਬਣਾਈ, ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਬਣਾਏ, ਫਿਰ ਓਗਚਤਵ ਬਣਾਇਆ, ਪੈਸੇ ਲਾ ਕੇ ੫੦-੬੦ ਬੰਦੇ ਇਕਠੇ ਕੀਤੇ, Trust Register ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦੇ ਵਿਚ Quality ਚੰਗੀ ਹੋਏਗੀ। ਅਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਰਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਟਰਸਟ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਕੇ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਇਸ ਕੌਮ ਦਾ ਨਾਮ ਅਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਟਾਈਮ ਵਿਚ ਚਮਕੇ। ਜਿਹੜੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਟਾਈਮ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਮਨ ਆਨੰਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਟਾਈਮ ਲਗਦਾ ਰਿਹਾ। ਜਿਥੇ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਮੰਦਰ ਹੈ ਮਿਲਰ ਗੰਜ ਵਿਚ, ਉਸਦਾ ,ਗਕਦਖ ਤਜਤੀਮਾਗਠ ਚੌਕ ਨਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰ ਬੋਡੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗੌਰਮੇਟ ਕੋਲੋ ਇਜਾਜਤ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਸੇ ਵਿਸ਼ਵਕਰਮਾ ਜੀ ਦਾ ਬੁਤ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪਰਮਿਸ਼ਨ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਤੈਯਾਰੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਨੇ।

INVESTMENT OPPORTUNITIES IN INDIA

India is the seventh largest and the second most populous country in the world. It is one of the oldest civilizations with a continuous recorded history of over 5000 years. Centuries of contact and trading links with the outside world and inward migration of people from different regions throughout its history have produced a rich mosaic of cultures, religions and languages. Few countries in the world can match its cultural, or geographical, diversities.

India is the largest democracy in the world. Its political institutions and stable political environment have fostered an open society with strong collective and individual rights and an environment supportive of free economic enterprise.

India is the twelfth largest economy in terms of GDP measured in US dollars and sixth largest on the basis of purchasing power parity (IMF study - 1992), with one of the largest industrial sectors in the world. Since Independence in 1947, a policy of self-reliant economic progress has helped it make impressive strides in agriculture and set up a mature industrial infrastructure and a well-developed services sector. While India has followed a mixed economy model, nearly three quarters of its GDP originates in the private sector.

After four decades of industrial development based on active public sector involvement, regulated industry and restriction on imports and foreign investment, India embarked upon an ambitious and bold programme of economic change in July 1991 to realise the potential that its vast resource base and the diversified industrial structure offer for accelerating economic growth and improving international competitiveness.

These reforms, together with India's immense markets for consumer and industrial products; vast mineral and agricultural resources; well developed infrastructure and services; high quality of human resources; and, a long history of market economy and enterprise, make India an unusually attractive investment destination.

Source: Ministry of External Affairs Government of India

India's development strategy since Independence has created a modern economy with self-sufficient agriculture, large, diversified industry and a sophisticated services sector. Domestic savings finance bulk of the investments in the economy.

Development policies are responding to the changing character of the economy and the global economic situation. Reforms began gradually in the 1980s and have accelerated since July, 1991.

The last two years have been a period of remarkably smooth adjustment with economic parameters showing encouraging results.

EARLY DEVELOPMENT POLICIES

Since Independence, India's economic development programme has been based on the key objectives of self-reliance and social equity

The strategy for the agriculture sector involved institutional reforms, state investment in creation of infrastructure and promotion of modern agriculture practice through a mix of incentives, subsidies, price support and extension effort.

Industrial development was based on licensing, regulation and protection from external competition through import controls and high tariffs. The infrastructure sector and industries involving high levels of investment were reserved for the public sector, but the bulk of industrial activity remained in the private sector, though subject to regulation.

The financial sector, especially the banking and term lending institutions, was largely government controlled, with the allocation and cost of credit determined by the government in accordance with development priorities. However, active primary and secondary markets existed for corporate securities. The trade and construction sectors were left largely to private initiative.

The policies aimed at raising the domestic savings rate to finance investments mainly from domestic sources. The gross savings rate rose steadily from 10.4% of GDP in 1950-51 to about 24% by 1990-91. External capital has generally financed less than 10% of gross investments in any particular year. External aid and commercial borrowings were the two main forms of external finance used by India, with direct foreign investment playing a marginal role.

As a result of this development strategy, India achieved self-sufficiency in agriculture, set up extensive infrastructure facilities and created a modern industrial base spanning almost all areas of manufacturing activities. A sophisticated research and development base has come up and the pool of scientific and technical manpower is among the largest in the world. The banking sector has penetrated into remote rural areas, integrating the country into a single, modern financial system. A large marketing and distribution network is in place that helps producers distribute messages and products to over 3,800 towns and cities and over half a million villages.

PROFILE

RICE WAY OF PAINTING

A Special Report by S Pritiam Singh Matharu

S Harbans Singh Plahe

The art of small cursive script was developed from uncial between the seventh and ninth centuries AD and was used in medieval manuscripts. It is called minuscule meaning very small, tiny or minute. No doubt you may have heard or seen many artists who excel in this art and who have been writing or painting on grains of rice and etc. Today it gives me great pleasure to introduce to the readers of International Ramgarhia News, a Ramgarhia artist who has lived in England since 1968. S Harbans Singh Plahe of Bedfont is a master of this art.

He has been perfecting his hobby for the last six years. After years of hard work and practice he has managed to write the whole of the English alphabet on one side of the grain of rice. He normally uses good Basmati and works in good natural daylight without the help of optical aids. Apart from writing on grains of rice, Harbans Singh has painted a seahorse and a floral pattern on Goose eggshells. He also engraves artistic patterns on glassware.

Features about Harbans Singh's work have appeared in a number of local papers and today the Ramgarhia News is proud to present a brief sketch of this hard working Ramgarhia artist. We are sure this will inspire many a young Ramgarhia to take up this art. Our readers will be pleased to know that Harbans Singh is very anxious to part with his knowledge and expertise to anyone who would like to have a go at this fine art for he told me in one of our meetings, " *well Pritiam, knowledge only grows when it is distributed.*"
